

TÔI TIN THIÊN CHÚA LÀ CHA NHÂN HẬU VÀ THƯƠNG XÓT VÔ BIÊN!

... Trong khuôn khổ Năm Đức Tin, xin hân hạnh giới thiệu một chứng từ về Đức Tin. Hay đúng hơn, chứng từ về việc tìm thấy trở lại Đức Tin sau thời gian chìm ngập trong thử thách đau thương. Xin nhường lời cho bà **Christine Gaillard**, 44 tuổi, tín hữu Công Giáo thuộc Giáo Phận **Orléans** ở miền Trung nước Pháp.

Tôi muốn tận tai nghe các giải thích xác nhận rằng Đức Tin có thể trao chìa khóa giúp hiểu các cú đâm đổ ập trên vận mệnh đau buồn của tôi. Đó là trạng thái tinh thần vào cái ngày mà tôi bằng lòng đáp lại một lời mời. Người ta mời tôi đến tham dự buổi gặp gỡ để khám phá Đức Tin. Hay nói chính xác hơn, để trao đổi về THIÊN CHÚA và về các vấn nạn liên quan đến ý nghĩa cuộc đời. Buổi gặp gỡ do Nhóm Alpha tổ chức. Tôi ra đi với niềm mong đợi chen lẫn nỗi lo sợ kinh hoàng.

Tôi sợ rằng mình sẽ bật khóc nức nở ngay nơi câu đầu tiên người ta hỏi tôi. Thế nhưng mọi lo sợ biến mất khi một người ngồi xe lăn tươi cười đón tiếp tôi. Tôi tức khắc được đặt vào một khung cảnh tin tưởng, đầm ấm và an bình. Tôi không đơn độc trong nỗi sầu lo của riêng tôi.

Từ bốn năm qua gia đình chúng tôi chìm ngập trong nỗi âu sầu triền miên. Chúng tôi mất đứa con đầu lòng tên Jules ngay lúc bé mở mắt chào đời. Hai đứa con trai tiếp theo sau đó - Néo và Joris - cũng mang cùng một chứng bệnh gia truyền như Jules. Chúng tôi đã đổ không biết bao nhiêu giọt nước mắt để khóc thương đứa con đầu lòng. Giờ đây chúng tôi lại phập phồng lo sợ khi chứng kiến cái sức khoẻ ẻo lả của hai đứa con kế tiếp. Chúng tôi ra vào nhà thương liên miên.

Tôi rơi lệ trong trạng thái kinh hoàng. Tôi bơ vơ lạc lõng và mất hướng không biết phải bám víu vào đâu. Tôi cay đắng tự hỏi:

- Đâu rồi những an ủi của gia đình? Đâu rồi cái niềm vui tràn bờ vào ngày lễ cưới? Rồi việc hân hoan chào đón những đứa con lần lượt ra đời? Không còn lại gì cả mà chỉ có gánh nặng đè bẹp đôi vai và một sự ghê tởm tràn ngập tâm lòng!

Tôi muốn hỏi Đức Tin - Đức Tin của thời thơ ấu mà tôi không hề chăm sóc nuôi dưỡng - tôi muốn hỏi Đức Tin có thể làm gì được cho tôi trong hoàn cảnh khốn khổ như thế này?

Thế rồi vào một ngày nơi phòng đợi ở nhà thương một bà mẹ Công Giáo mời tôi đến tham dự Thánh Lễ nơi giáo xứ của bà. Kinh nghiệm đầu tiên thật kinh hoàng vì tôi không quen biết ai. Tôi cảm thấy vô cùng xa lạ cô đơn. Nhưng rất nhanh sau đó tôi khám phá ra niềm vui. Đây là Thánh Lễ của các gia đình, thật sống động và thật ân cần. Sau Thánh Lễ ấy, tôi trở lại nhiều lần khác. Rồi người ta nói với tôi về các buổi tối của Lòng Chúa Thương Xót. Đây là những buổi cầu nguyện có Linh Mục ngồi tòa giải tội. Tôi quyết định tham dự. Quỳ dưới chân vị Linh Mục, tôi bật lên khóc nức nở như một đồng quần áo bẩn! Vừa khóc tôi vừa xưng thú mọi lỗi lầm. Tôi trút được gánh nặng ngàn cân. Và vị Linh Mục với lời lẽ ưu ái của ngài đã an ủi và giải thoát tôi. Tôi hy vọng rằng có ngày tôi sẽ dám nói lời cảm ơn ngài và ngỏ lời mời ngài đến nhà tôi dùng bữa.

Ngày hôm nay thì tôi đã thật sự đứng thẳng người lên. Tôi tự xây dựng lại cuộc đời mình. Tôi khám phá ra Nhóm đọc Kinh Thánh và Nhóm suy tư về giáo dục. Nhờ các điểm nương tựa này, tôi đi từ một Đức Tin thụ động sang một Đức Tin sống động linh hoạt.

Tôi biết rằng đứa con đầu lòng của tôi không chết cho mãi mãi nhưng đã được THIÊN CHÚA tiếp nhận bên Người. Cái chết không còn làm tôi sợ hãi nữa. Tôi đã tìm được sự lắng nghe, một ánh sáng và niềm an bình. THIÊN CHÚA thấp từng nâng đỡ tôi trong những hoàn cảnh không thể tưởng tượng nhất của cuộc đời tôi và nếu tôi không tìm ra giải đáp cho mọi vấn nạn của tôi, ngày hôm nay, tôi biết tôi đặt niềm tin vào Ai. Vào THIÊN CHÚA là CHA nhân hậu và thương xót vô biên!

... "THIÊN CHÚA đã chẳng ban cho chúng ta một thần khí làm cho chúng ta trở nên nhút nhát, nhưng là một Thần Khí khiến chúng ta được đầy sức mạnh, tình yêu và biết tự chủ .. Chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã tiêu diệt thần chết và đã dùng Tin Mừng mà làm sáng tỏ

phúc trường sinh bất tử. THIÊN CHÚA đã đặt tôi làm người rao giảng Tin Mừng đó, làm tông đồ và thầy dạy. Chính vì lý do ấy mà tôi phải chịu những đau khổ này; nhưng tôi không hối hận, vì tôi biết tôi tin vào Ai, và xác tín rằng: Người có đủ quyền năng bảo toàn giáo lý đã được giao phó cho tôi, mãi cho tới Ngày đó. Với đức tin và đức mến của một người được kết hợp với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, anh hãy lấy làm mẫu mực những lời lành mạnh anh đã nghe tôi dạy. Giáo lý tốt đẹp đã giao phó cho anh, anh hãy bảo toàn, nhờ có Thánh Thần ngự trong chúng ta” (2Timôthê 1,7+10-14).

(“Prier”, l'aventure spirituelle, No 343, Juillet-Aout 2012, trang 7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt